

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyně Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: P. U.

zastoupený advokátem JUDr. Janem Karlecem
sídlem Štěpánská 644/35, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému:

Úřad Městské části Praha 22
sídlem Nové náměstí 1250, 104 00 Praha 22

zastoupený advokátkou JUDr. Nikolou Skutkovou
sídlem Jindřicha Bubeníčka 1598/11, 104 00 Praha 22

za účasti osob zúčastněných na řízení:

1) P. K.

2) V. K.

o žalobě proti územnímu souhlasu č. j. P22 9648/2021 OV 07, vydanému Úřadem Městské části Praha 22, odborem výstavby dne 5. 8. 2021,

takto:

- I. Územní souhlas č. j. P22 9648/2021 OV 07, vydaný Úřadem Městské části Praha 22, odborem výstavby dne 5. 8. 2021, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Jana Karlece, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:**I. Předmět řízení a napadené rozhodnutí**

1. Žalobou podanou dne 12. 9. 2022 k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí - územního souhlasu č. j. P22 9648/2021 OV 07 vydaného Úřadem Městské části Praha 22, odborem výstavby dne 5. 8. 2021 (dále jen „územní souhlas“ nebo „napadené rozhodnutí“).
2. Napadeným rozhodnutím byl vydán v souladu s § 154 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a § 96 odst. 4 zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „stavební zákon“) územní souhlas pro stavbu voliéry na části pozemku parc. č. XA (dále jen „pozemek stavebníka“) u stávajícího rodinného domu č. p. XA na pozemku parc. č. XB, vše k. ú. X při ul. X. Stavba voliéry bude o půdorysných rozměrech 3,44 x 4,65 m a max. výšce 2,75 m; stavba bude založena ztraceným bedněním o výšce 0,25 m nad terénem; na ztracené bednění bude provedena konstrukce z ocelových profilů, do kterých bude uchyceno systémové ocelové pletivo voliéry; jihozápadní stěna bude provedena zděná z Ytongu o tl. 150 mm; střecha bude tvořena polykarbonátovými průhlednými deskami (dále jen „stavba voliéry“). Stavba voliéry bude umístěna na části pozemku stavebníka ve vzdálenosti 0,7 m od hranice s pozemkem parc. č. XC a ve vzdálenosti cca 15,8 m od hranice s pozemkem parc. č. XD, vše v k. ú. X, při ul. X.
3. Pozemek stavebníka sousedí mj. též s pozemkem parc. č. XE v k. ú. X, který je ve vlastnictví žalobce (dále jen „pozemek žalobce“).
4. Žalovaný v územním souhlasu uvedl, že dne 28. 6. 2021 obdržel od osoby zúčastněné na řízení 1) (dále též jen „stavebník“) oznámení záměru ve věci stavby voliéry na části pozemku stavebníka. K výzvě žalovaného stavebník oznámení záměru doplnil o taxativně vyjmenované doklady, mj. o souhlas osoby zúčastněné na řízení 2) coby spoluvlastníka pozemku stavebníka s umístěním a provedením záměru ze dne 27. 7. 2021 a o souhlas spoluvlastníků pozemku parc. č. XC v k. ú. X. s umístěním a provedením záměru ze dne 27. 7. 2021, přičemž poslední doklad byl předložen dne 28. 7. 2021. Žalovaný dále konstatoval, že od ostatních pozemků bude stavba voliéry umístěna ve vzdálenosti větší než 2 m, proto v souladu s § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona nebyly souhlasy vlastníků ostatních pozemků vyžadovány.
5. Dle územního souhlasu je stavba voliéry stavbou pro chovatelství, která bude užívána pro možnost průletu papoušků ve venkovním prostoru a nebude užívána jako provozovna.
6. Závěrem územního souhlasu žalovaný konstatoval soulad stavby voliéry s nařízením hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb., kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické

požadavky na stavby v hlavním městě Praze (dále jen „PSP“), konkrétně s § 29 odst. 2 písm. e) PSP (odstupy staveb a pravidla pro výstavbu při hranici pozemku), § 39 PSP (základní zásady a požadavky) a § 40 PSP (obecné požadavky).

7. Následně žalovaný uvedl, že pozemek stavebníka o celkové výměře 731 m² se dle platného územního plánu sídelního útvaru hl. m. Prahy, schváleného usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 10/05 ze dne 9. 9. 1999, který nabyl účinnosti dne 1. 1. 2000, vyhláškou č. 32/1999 Sb. hl. m. Prahy, o závazné části územního plánu hlavního města Prahy, ve znění změny Z2832/00 vydané usnesením Zastupitelstva hl. m. Prahy č. 39/85 dne 6. 9. 2018 formou Opatření obecné povahy č. 55/2018 s účinností od 12. 10. 2018 (dále jen „Územní plán“), nachází v ploše s využitím „OB“ čistě obytné, ve kterém lze uvedenou stavbu pro chovatelství umístit. Žalovaný uzavřel, že záměr stavby voliéry se nachází v zastavěném území, jeho realizaci se poměry v území nemění, nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a nepodléhá posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů.

II. Žaloba

8. V úvodu žaloby žalobce předeslal, že o existenci územního souhlasu se dozvěděl dne 13. 7. 2022, kdy mu bylo doručeno sdělení žalovaného ze dne 29. 6. 2022, č. j. P22 20475/2022 OV 07, sp. zn. MC22 880/2022 OV 07 (dále jen „sdělení“), kterým jej žalovaný informoval o vyřízení podnětu žalobce k prošetření provádění výstavby voliéry. S obsahem územního souhlasu měl žalobce možnost se seznámit až dne 2. 9. 2022, kdy mu územní souhlas poskytl jeho právní zástupce, který si jej vyžádal u žalovaného dle zákona o svobodném přístupu k informacím poté, co žalovaný odmítl územní souhlas poskytnout přímo žalobci a odepřel mu možnost nahlédnout do spisu s odůvodněním, že žalobce není dotčenou osobou.
9. Žalobce dále uvedl, že je vlastníkem sousedních nemovitostí, a to pozemku parc. č. XE a pozemku parc. č. XF, jehož součástí je dům č. p. XB, objekt bydlení, to vše v k. ú. X. Územním souhlasem pro stavbu voliéry se žalobce cítí přímo dotčen na svých právech, neboť s užíváním stavby voliéry bude spojeno množství negativních imisí, především nežádoucí hluk způsobený křikem papoušků, zvýšená prašnost způsobená papoušky a zvýšený zápach vzniklý užíváním voliéry, a to v míře, kterou se podstatně mění poměry v daném území a kterou není žalobce povinen snášet. S negativními imisemi je pak spojen i důsledek v podobě snížení hodnoty jeho nemovitostí.
10. *První žalobní námitkou* žalobce namítal nepřezkoumatelnost územního souhlasu, neboť se žalovaný v jeho odůvodnění omezil pouze na popis obdržené žádosti o vydání územního souhlasu, proces jejího doplňování, popis stavby voliéry převzatý z žádosti a obecné vyslovení souladu záměru stavby voliéry s PSP a s Územním plánem. Dále žalobce uvedl, že v posledním odstavci odůvodnění územního souhlasu žalovaný k záměru stavby voliéry toliko v obecné rovině konstatoval, že jeho realizaci se poměry v území nezmění. Takové odůvodnění je dle žalobce zcela nedostatečné, protože z něj nevyplývá, jak se žalovaný s požadavky právních předpisů vypořádal a proč považuje podmínky pro vydání územního souhlasu za splněné. Dle žalobce se měl žalovaný zabývat tím, jací papoušci a v jakém množství budou ve voliéře chováni, aby mohl posoudit, zda dojde ke změně místních poměrů či nikoliv.

11. Dle tvrzení žalobce, uvedeného ve *druhé žalobní námitce*, žalovaný nesprávně posoudil záměr jako stavbu pro chovatelství, ačkoliv má stavba voliéry zjevně sloužit k výkonu podnikatelské činnosti. Stavebník je totiž držitelem živnostenských oprávnění pro „*Chov zvířat a jejich výcvik (s výjimkou živočišné výroby)*“ a dle žalobce papoušky, k jejichž chovu má voliéra sloužit, chová za účelem výkonu podnikání. Na papoušky, kteří mají být ve voliéře chováni, je tak dle žalobce nutné nahlížet jako na „hospodářská zvířata“ ve smyslu § 3 odst. 1 písm. c) zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „veterinární zákon“). Proto je dle žalobce nutné na umístěnou stavbu voliéry pohlížet jako na „hospodářství“ ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) veterinárního zákona a jako na provozovnu, v níž bude vykonávána podnikatelská činnost.
12. Ve *třetí žalobní námitce* žalobce uvedl, že územní souhlas byl vydán v rozporu s platným Územním plánem, neboť stavba voliéry nemohla být z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací povolena. Pozemek stavebníka, na němž byla stavba voliéry umístěna, spadá dle platného Územního plánu do ploch čistě obytných, ve kterých není umístění stavby voliéry, která má sloužit i k podnikatelským účelům, vůbec přípustné. Dle žalobce nelze z hlediska platného Územního plánu na předmětnou stavbu voliéry nahlížet ani jako na „doplňkovou stavbu pro chovatelství“, protože tou je myšlena dle platného Územního plánu v obytných plochách (OB a OV) „*stavba plnící doplňkovou funkci k hlavnímu využití na pozemku (tj. k bydlení) sloužící k chovu drobných domácích užitkových zvířat a k uskladnění nářadí a plodin.*“ „Doplňkovou stavbou pro chovatelství“ je tedy stavba, která slouží k chovu drobných domácích užitkových zvířat, a to v zájmovém chovu. Nejedná se tak dle žalobce o stavby, v nichž mají být chována zvířata využívána k výkonu podnikatelské činnosti, protože taková zvířata nelze považovat za domácí.
13. K uvedenému žalobce doplnil, že i v případě, že by stavba voliéry byla posuzována jako stavba pro chovatelství dle § 103 odst. 1 písm. e) bodu 3 stavebního zákona a jako „Doplňková stavba pro chovatelství“ ve smyslu platné územně plánovací dokumentace, může být taková stavba povolena pouze podmíněně, a to za předpokladu, že nedojde ke snížení kvality prostředí pro každodenní rekreaci a pohody bydlení a jinému znehodnocení nebo ohrožení využitelnosti dotčených pozemků.
14. *Čtvrtou žalobní námitkou* žalobce namítl, že realizací stavby voliéry se podstatně změní poměry v území, a to z důvodu navýšení míry hluku, protože papoušci rodu Ara, které stavebník chová a k jejichž chovu bude zcela evidentně voliéra též sloužit, patří k nejhluchnějším papouškům na světě a jejich pronikavý křik se šíří několik kilometrů daleko, navíc je v tuzemském prostředí zcela nepřírodní, a o to rušivější. Tento hluk žalobce velmi obtěžuje, léká jej a brání žalobci i ostatním sousedům v každodenní rekreaci a snižuje pohodu bydlení v oblasti. Hluk je slyšet i tehdy, když jsou papoušci zavření v domě, budou-li tedy chováni pravidelně ve venkovní voliéře, bude hluk značný a skutečně rušivý. Dle § 96 odst. 1 stavebního zákona přitom lze vydat územní souhlas pouze tehdy, pokud se poměry v území podstatně nemění. Zvýšením míry hluku, který je v daném případě extrémně rušivý, přitom dochází k podstatné změně poměrů v území, když voliéra není nikterak odhlučněna.
15. *Pátou žalobní námitkou* žalobce namítal, že územní souhlas nebylo možné vydat též z důvodu, že v případě dokončení stavby voliéry, která má být zastřešená, dojde k překročení limitů pro zastavitelnost a limitů pro vsakování dešťových vod na pozemku stavebníka ve smyslu § 38 PSP. Žalobce uvedl, že pozemek stavebníka, na kterém je stavba voliéry prováděna, je již z převážné části zastavěn jinými stavbami a zpevněnými plochami. Na

pozemek totiž přesahuje přístavba domu stavebníka, nachází se na něm stavba druhé voliéry o rozměrech stran 9,25 a 6,25 m, stavba stanu o půdorysu 6 x 4 m, parkoviště a množství různých chodníků.

III. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 11. 2022 předně uvedl, že žalobce nemohl být předmětným územním souhlasem, tj. napadeným rozhodnutím žádným způsobem zkrácen, ba dokonce dotčen na svých veřejných subjektivních právech. Jeho veřejná subjektivní práva ani povinnosti nejsou měněna, rušena ani závazně určována, a proto není dle názoru žalovaného v předmětné věci dána žalobní legitimace žalobce.
17. K *první žalobní námitce* žalovaný uvedl, že územní souhlas je z hlediska věcné i formální stránky správný a úplný. V jeho odůvodnění se žalovaný zabýval veškerými okolnostmi žádosti o vydání územního souhlasu, poměry v místě stavby, jakož i podmínkami území; územní souhlas je proto vydán se všemi zákonem stanovenými náležitostmi.
18. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaný poukázal na skutečnost, že stavbu voliéry za výše uvedených podmínek posoudil jako stavbu pro chovatelství, neboť tomu svými znaky, rozměry a dalšími aspekty odpovídá. K posuzování konkrétních druhů papoušků, jakož i k jejich zařazení dle veterinárního zákona není příslušný a odborně vybavený. I kdyby žalovaný mohl druhy papoušků či jiných ptáků jakkoli posuzovat, nemůže předem předvídat, jací konkrétní ptáci a v jakém počtu (voliéra může sloužit i pro chování jednoho papouška) budou v předmětné voliére umístěni po celou dobu její existence.
19. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaný konstatoval, že pozemek stavebníka se dle Územního plánu nachází v ploše s využitím „OB“ čistě obytné, ve které lze stavbu pro chovatelství, jako doplňkovou stavbu k rodinnému domu, umístit.
20. Ke *čtvrté žalobní námitce* žalovaný uvedl, že přípustnost umístění stavby voliéry byla při vydání územního souhlasu posuzována, a to mimo jiné s ohledem na to, zda její realizací nedojde ke snížení kvality prostředí a znehodnocení či zhoršení využitelnosti okolních pozemků. Předmětná stavba však svou velikostí, umístěním a konstrukcí nemůže žádným způsobem okolní pozemky omezit či ohrozit ani nemůže dojít ke změně poměrů v území.
21. K *páté žalobní námitce* žalovaný upozornil, že vzhledem k velikosti stavby voliéry, která je půdorysně menší než 16 m², je zřejmé, že nemůže dojít k překročení ani ovlivnění limitů pro zastavitelnost či limitů pro vsakování dešťových vod, zatékáním není ohrožen žádný ze sousedních pozemků. Srážkové vody ze stavby voliéry jsou likvidovány vsakem na pozemku stavebníka. Ke „stanu“ zmiňovanému žalobcem v žalobě, který má dle jeho názoru plnit funkci provozovny, žalovaný uvedl, že i tento „stan“ v rámci stavebního dozoru kontroloval, tuto jednoduše rozebíratelnou kovovou konstrukci, potaženou plátnem (případně igelitovou folií) posoudil a zkonstatoval, že se nejedná ani o stavbu, ani o výrobek plnící funkci stavby ve smyslu stavebního zákona.

IV. Další podání účastníků

22. V replice ze dne 7. 12. 2022 k vyjádření žalovaného k žalobě žalobce předně uvedl, že se jej jako vlastníka sousedních pozemků již samotné povolení umístění voliéry přímo dotýká na jeho vlastnickém právu a svědčí mu tak právo domáhat se zrušení vydaného územního souhlasu. V jeho důsledku totiž byla následně provedena stavba, jejíž umístění je na daném

místě nepřipustné, jejíž umístění by měl žalobce strpět a se kterou jsou spojeny negativní imise, které žalobce obtěžují.

23. K vyjádření žalovaného k *první žalobní námitce* žalobce uvedl, že množství a druh ptactva může mít vliv na poměry v území (zejména hlukové, jelikož je nepochybně rozdíl mezi tím, zda ve voliére bude jeden pták či jich tam bude větší množství). Dále žalobce konstatoval, že pokud nemá žalovaný dostatečnou odbornost, mohl si odborné posouzení obstarat od jiného kompetentního správního orgánu, popř. ustanovit znalce ve smyslu § 56 správního řádu. Žalovaný se však otázkou druhu a množství chovaného ptactva vůbec nezabýval a dle žalobce na tuto otázku zcela rezignoval.
24. K vyjádření žalovaného ke *druhé žalobní námitce* žalobce uvedl, že stavebník je osoba, která papoušky profesionálně chová a používá je k výkonu své podnikatelské činnosti. Na papoušky je tak dle žalobce nutné pohlížet jako na hospodářská zvířata. Chová-li někdo papoušky, které pronajímá, vystupuje s nimi a provozuje s nimi zábavní papouščí park, nelze konstatovat, že by se nejednalo o zvířata, která nejsou určena k chovu či k hospodářskému účelu. Průlet ptáků ve voliére, kteří jsou chováni k podnikatelským účelům, je dle žalobce nepochybně součástí podnikání (podnikatelského chovu), a stavba tak slouží k podnikání.
25. K vyjádření žalovaného ke *třetí žalobní námitce* žalobce uvedl, že dle platného Územního plánu může být stavba pro chovatelství povolena pouze podmíněně, a to za předpokladu, že nedojde ke snížení kvality prostředí pro každodenní rekreaci a pohody bydlení a jinému znehodnocení nebo ohrožení využitelnosti dotčených pozemků. V daném případě však ke snížení kvality prostředí pro každodenní rekreaci a pohody bydlení u dotčených pozemků, včetně pozemků žalobce, dochází, a to především z důvodu hluku způsobeného papoušky.
26. K vyjádření žalovaného ke *čtvrté žalobní námitce* žalobce zopakoval, že stavbou voliéry se poměry v území podstatně mění (z hlediska hluku, zastavěnosti pozemku, limitů pro srážkové vody).
27. K vyjádření žalovaného ke *páté žalobní námitce* žalobce uvedl, že velikost stavby (16 m²) sama o sobě neznamená, že by k překročení limitů dojít nemohlo, protože překročení limitů je potřeba posuzovat s ohledem na všechny stavby na pozemku, což zcela evidentně žalovaný neučinil. Skutečnost, že je druhá voliéra tvořena pletivovou konstrukcí, totiž dle žalobce neznamená, že by ji z hlediska zastavěnosti nebylo potřeba zohledňovat. Druhá voliéra je navíc umístěna na betonových základových pasech o šířce 300 mm a hloubce 800 mm.
28. Osoby zúčastněné na řízení se ve věci nevyjádřily.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

29. Stran povahy souhlasů vydávaných podle stavebního zákona městský soud na úvod připomíná závěr vyslovený rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, č. 3931/2019 Sb. NSS, dle kterého „*souhlasy vydávané stavebním úřadem, zejména podle § 96, § 106, § 122, § 127 a § 128 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, jsou rozhodnutími správního orgánu dle § 65 odst. 1 s. ř.*“ Platí tedy, že ačkoli souhlasy vydávané podle stavebního zákona nepředstavují rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu, jedná se o formalizované úkony správního orgánu vydané v rámci jeho zákonem stanovené pravomoci, vztahující se ke konkrétní věci a adresované individuálně určeným jednotlivcům, zakládající, popř. měnící jejich práva a povinnosti za zákonem stanovených podmínek. Stavební zákon také podrobně stanoví náležitosti těchto souhlasů a postup při jejich vydávání, přičemž jejich povaze lépe vyhovuje,

že jsou předmětem soudního přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 436/2017-43, bod 33).

30. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
31. Pokud proti územnímu souhlasu, který nelze považovat za rozhodnutí podle § 67 správního řádu, není přípustný řádný opravný prostředek, ale lze proti němu v souladu s výše uvedeným usnesením rozšířeného senátu brojit žalobou podle § 65 s. ř. s., pak je třeba respektovat i lhůtu k podání žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s.
32. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podle § 65 podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
33. V daném případě správní orgán s žalobcem nejednal jako s osobou, která má vlastnické právo k pozemkům nebo stavbám na nich a tyto pozemky mají společnou hranici s pozemkem, na kterém má být záměr podle územního souhlasu uskutečněn (§ 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona), resp. jako s jinou osobou, jejíž práva mohou být záměrem dotčena (§ 96 odst. 5 stavebního zákona) a napadený územní souhlas tak nebyl stavebním úřadem žalobci doručován. To znamená, že se pro počítání lhůty k podání žaloby uplatní pravidla jako u opomenutého účastníka řízení. Soud proto vyšel z rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 2. 2009, č. j. 2 As 25/2007-118, podle něž je třeba *„postavit najisto, že opomenutý účastník seznal s dostatečnou jistotou a včas obsah vydaného rozhodnutí, především tedy, kdy a kým bylo vydáno, jak jej lze identifikovat, jakým způsobem a v jakém rozsahu mu takové rozhodnutí zasahuje do práv, a měl tedy účinnou možnost se proti němu účinně bránit opravnými prostředky. Obvykle tu půjde o případy, kdy se opomenutý účastník s obsahem rozhodnutí seznámil prostřednictvím jiné osoby, nebo se s ním seznámil jinak, a to prokazatelně a v rozsahu potřebném pro účelnou obranu proti němu (nahlížením do spisu v jiné procesní roli atp.).“*
34. Žalobce v podané žalobě uvedl a doložil, že se o existenci územního souhlasu dozvěděl dne 13. 7. 2022, kdy mu bylo doručeno sdělení žalovaného ze dne 29. 6. 2022, č. j. P22 20475/2022 OV 07, sp. zn. MC22 880/2022 OV 07, kterým jej žalovaný informoval o vyřízení jeho podnětu k prošetření provádění výstavby voliéry. Přestože žalobce k tomuto datu (13. 7. 2022) územním souhlasem nedisponoval, soud dovodil, že jeho obsah byl reprodukován v textu sdělení, z něhož byl zřejmý vlastní stavební záměr, a tedy i rozsah případných zásahů do práv žalobce. Ke dni 13. 7. 2022 tak byl žalobce seznámen s obsahem územního souhlasu do té míry, aby mohl proti němu brojit správní žalobou podle § 65 s. ř. s.
35. V návaznosti na výše uvedené městský soud konstatuje, že žaloba byla podána řádně a včas a splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti.
36. Soud se dále, i k námitce žalovaného, zabýval otázkou aktivní procesní legitimace žalobce.
37. Aktivní procesní (žalobní) legitimaci má každý, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li žalobce logicky a myslitelně tvrdit možnost dotčení vlastní právní sféry napadeným rozhodnutím.

38. Aktivní procesní legitimace v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu bude dána vždy tehdy, pokud s ohledem na tvrzení žalobce není možné zjevně a jednoznačně konstatovat, že k zásahu do jeho právní sféry v žádném případě dojít nemohlo (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86).
39. V daném případě žalobce v žalobě uvedl, že jeho pozemek s pozemkem stavebníka, na kterém je stavba voliéry umístěna, bezprostředně sousedí a že vydáním územního souhlasu byl dotčen na svém vlastnickém právu, neboť s užíváním stavby voliéry bude spojeno množství negativních imisí, především nežádoucí hluk způsobený křikem papoušků, zvýšená prašnost a zvýšený zápach vzniklý užíváním voliéry, a to v míře, kterou se podstatně mění poměry v daném území a kterou není žalobce povinen snášet.
40. Vzhledem k tomu, že žalobce dotčení na právech napadeným územním souhlasem rozumným způsobem tvrdil a takové dotčení není z povahy věci vyloučeno, soud uzavírá, že žalobci náleží aktivní procesní legitimace k podání žaloby. Žaloba tak byla podána osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
41. Soud přezkoumal žalobou napadený územní souhlas podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
42. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili. Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
43. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
44. Dne 28. 6. 2021 obdržel žalovaný od stavebníka oznámení záměru ve věci stavby voliéry a po následném doplnění zákonných náležitostí podal stavebník dne 28. 7. 2021 žádost o územní souhlas. Žalovaný žádosti vyhověl a dne 5. 8. 2021 vydal územní souhlas, který je nyní napadeným rozhodnutím.
45. Žalovaný obdržel dne 6. 6. 2022 písemný podnět žalobce ve věci údajně neoprávněného provádění stavby na části pozemku stavebníka. Žalovaný na podnět reagoval sdělením ze dne 29. 6. 2022, č. j. P22 20475/2022 OV 07, sp. zn. MC22 880/2022 OV 07, ve kterém žalobce informoval, že stavba voliéry je umístěna a prováděna v souladu s § 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona a dle platného opatření č. j. P22 9648/2021 OV 07 ze dne 5. 8. 2021 (napadený územní souhlas). Současně žalovaný žalobce poučil, že dle § 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona územní souhlas postačí v případech stavebních záměrů uvedených v § 103 stavebního zákona, přičemž stavba voliéry spadá pod § 103 odst. 1 písm. e) bod 3. stavebního zákona, tedy stavby pro chovatelství o jednom nadzemním podlaží o zastavěné ploše do 16 m² a do 5 m výšky, podsklepené nejvýše do hloubky 3 m.
46. Dne 27. 7. 2022 podal žalobce k Magistrátu hlavního města Prahy podnět dle § 96 odst. 4 stavebního zákona k přezkumu opatření žalovaného ze dne 5. 8. 2021 (napadeného územního souhlasu). Magistrát hlavního města Prahy sdělením ze dne 22. 8. 2022, č. j. MHMP 1534643/2022 informoval žalobce, že žalovaný předložil spis k přezkumnému řízení Magistrátu hlavního města Prahy dne 9. 8. 2022, přičemž v daném případě uplynula lhůta

pro zahájení přezkumného řízení dne 11. 8. 2022 a nebylo tak objektivně možné v takto krátkém časovém úseku přezkumné řízení zahájit.

47. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
48. Dle § 96 odst. 1 stavebního zákona „*[m]ísto územního rozhodnutí stavební úřad vydá územní souhlas, pokud je záměr v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše, poměry v území se podstatně nemění a záměr nevyžaduje nové nároky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu. Územní souhlas nelze vydat v případech záměrů, pro které je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.*“
49. Dle § 96 odst. 2 písm. a) stavebního zákona „*[ú]zemní souhlas postačí v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, [...].*“
50. Dle § 103 odst. 1 písm. e) bod 3. stavebního zákona „*[s]tavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují stavby a zařízení, a to stavby pro chovatelství o jednom nadzemním podlaží o zastavěné ploše do 16 m² a do 5 m výšky, podsklepené nejvýše do hloubky 3 m; [...].*“
51. Dle § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona „*[o]známení záměru obsahuje kromě obecných náležitostí údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje dotčených pozemků a staveb. K oznámení oznamovatel připojí souhlasy osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být umístěním stavebního záměru přímo dotčeno; souhlas s navrhovaným záměrem musí být vyznačen na situačním výkresu; souhlas se nevyžaduje v případech stavebních záměrů uvedených v § 103, pokud nejsou umístěny ve vzdálenosti od společných hranic pozemků menší než 2 m, [...].*“
52. Dle § 96 odst. 5 věta druhá stavebního zákona „*[d]ojde-li stavební úřad k závěru, že oznámení nebo záměr nesplňuje podmínky pro vydání územního souhlasu, nebo mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas, rozhodne usnesením o provedení územního řízení; toto usnesení se oznamuje pouze oznamovateli a nelze se proti němu odvolat.*“
53. Dle § 15a odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění účinném ke dni vydání napadeného územního souhlasu (dále jen „vyhláška č. 503/2006 Sb.“), „*[ú]zemní souhlas dále obsahuje územně technický a stavebně technický popis požadovaného záměru, údaje o splnění podmínek pro vydání územního souhlasu, popis další přípravy a provedení záměru, popřípadě údaje o souladu se závaznými stanovisky dotčených orgánů, údaje o napojení stavby na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu a údaje o užívání stavby osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. V případě, že se nevydává podle § 96b stavebního zákona závazné stanovisko orgánu územního plánování, obsahuje územní souhlas také údaje o souladu s územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování.*“
54. Soud o věci uvažil následovně.
55. V prvé řadě soud ověřil, zda napadený územní souhlas netrpí některou z vad, jejichž existenci je soud povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s., nadto žalobce první žalobní námitkou nepřezkoumatelnost napadeného územního souhlasu namítal.

56. Nepřezkoumatelností zákon rozumí buď nesrozumitelnost, nebo nedostatek důvodů rozhodnutí, přičemž argumentace žalobce směřuje ke druhému důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného územního souhlasu.
57. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li soud či správní orgán rozhodné důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS) nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z podstatných námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nedostatkem důvodů nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Nepřezkoumatelnost je objektivní překážkou, která znemožňuje napadené rozhodnutí přezkoumat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24).
58. Žalobce v *první žalobní námitce* předně namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný v územním souhlasu neodůvodnil naplnění podmínek pro jeho vydání, především nevyložil, proč jeho vydáním nedojde k podstatné změně poměrů v území.
59. Soud předesílá, že podmínky pro vydání územního souhlasu jsou splněny pouze tehdy, pokud lze záměr podřadit pod některý z případů uvedených v § 96 odst. 2 stavebního zákona a kumulativně jsou naplněny též podmínky pro jeho vydání vymezené v odstavci prvním téhož ustanovení. Záměr tedy může být umístěn do území formou územního souhlasu pouze za podmínky, že jím nedojde k podstatné změně poměrů v území (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 6 As 189/2014-38).
60. Pojem „*podstatná změna poměrů v území*“, obsažený v § 96 odst. 1 stavebního zákona, je neurčitým právním pojmem, který je třeba aplikovat vždy individuálně v závislosti na konkrétních podmínkách týkajících se posuzované věci. Parametry stavby jsou v tomto ohledu pouze východiskem pro hodnocení významnosti změny poměrů, určující je povaha a intenzita možných vlivů stavby na okolí, tj. v jakých ohledech a jak intenzivně bude dané území jejím umístěním zasaženo.
61. Územní souhlas představuje zjednodušený proces umístění záměru do území, který je primárně určen pro záměry nekonfliktní, u nichž se nepředpokládá střet s veřejnými zájmy ani zásah do práv vlastníků okolních nemovitostí. Stavební zákon to vyjadřuje slovy „poměry v území se podstatně nemění“. Jestliže záměr může imisemi (např. hlukem, prachem, zápachem apod.) ovlivnit své okolí a tento vliv není jen marginální, nelze bez dalšího dospět k závěru, že se poměry v území podstatně nezmění. Za takové situace není možné záměr umístit pomocí zjednodušeného procesu v podobě územního souhlasu, ale je nutné ohledně něj vést řádné územní řízení (srov. obdobné závěry rozsudku NSS ze dne 14.

1. 2015, č. j. 6 As 189/2014-38, č. 3189/2015 Sb. NSS, či rozsudku NSS ze dne ze dne 20. 6. 2019, č. j. 9 As 131/2019-64). Institut územního souhlasu lze tedy využít pouze pro záměry, u nichž nelze očekávat podstatnější střety s právy osob vlastnicích nemovité věci v sousedství (srov. výše citovaný rozsudek NSS č. j. 9 As 131/2019-64).
62. V projednávané věci je městskému soudu z úřední činnosti známo, že žalovaný provedl dne 28. 5. 2020 z podnětu právní předchůdkyně žalobce (tehdejší vlastnice pozemku parc. č. XE v k. ú. X), kontrolní prohlídku pozemku stavebníka, při které zjistil, že na pozemku stavebníka se nachází (jiná než zde projednávaná) stavba voliéry pro exotické ptactvo (papoušky) o rozměrech cca 6 x 9 m (zastavěná plocha cca 54 m²) a výšce cca 2,4 m (dále jen „nepovolená stavba“). Nepovolená stavba měla sloužit i pro s chovatelstvím související podnikatelskou činnost stavebníka ve formě prezentace ptactva a pořizování audio a video záznamů ptactva v rámci voliéry. Žalovaný oznámil z úřední povinnosti dne 25. 6. 2020 zahájení řízení o odstranění nepovolené stavby a vyzval stavebníka k předložení žádosti o dodatečné povolení. Předložením žádosti dne 21. 7. 2020 bylo řízení o dodatečném povolení nepovolené stavby zahájeno. Dne 11. 5. 2021 oznámil žalovaný zahájení řízení o dodatečném povolení nepovolené stavby všem známým účastníkům řízení, mj. též osobám, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být rozhodnutím přímo dotčeno. V rámci okruhu účastníků řízení dle § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona byla o zahájení řízení vyrozuměna též právní předchůdkyně žalobce, která dne 8. 6. 2021 podala ve věci písemné námitky, v nichž krom jiného namítala, že provoz nepovolené stavby je spojen s imisemi, které ji v míře nepřiměřené místním poměrům podstatně omezují v obvyklém užívání vlastních nemovitostí (konkrétně hlukem, pachem a prachem). Obdobné námitky týkající se podstatného omezení vlastnického práva v míře nepřiměřené místním poměrům v důsledku negativních imisí způsobených užíváním nepovolené stavby podal v řízení i jiný účastník (vlastník nemovitosti č. p. X v k. ú. X). Následně vydané rozhodnutí žalovaného o dodatečném povolení nepovolené stavby ze dne 22. 4. 2022, a na něj navazující rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy o zamítnutí odvolání žalobce a potvrzení rozhodnutí o dodatečném povolení nepovolené stavby, jsou předmětem přezkumu v řízení vedeném u městského soudu pod sp. zn. 14A 48/2023, které dosud není skončeno.
63. S ohledem na shora uvedené konkrétní poznatky, které měl žalovaný od roku 2020 ohledně poměrů v území k dispozici, muselo být žalovanému správnímu orgánu zřejmé, že se v případě žádosti o územní souhlas pro stavbu (další) voliéry na pozemku stavebníka, který dle veřejně dostupných zdrojů mj. podniká v oboru činnosti chov zvířat a jejich výcvik a provozuje na svém pozemku zážitkový park, bude stěží jednat o záměr nekonfliktní, u něhož se nepředpokládá zásah do práv vlastníků okolních nemovitostí, tedy o záměr, jehož umístěním nedojde k podstatné změně poměrů v území.
64. Jelikož při vydání územního souhlasu není vedeno správní řízení, v němž mohou dotčení účastníci řízení hájit svá práva, je třeba striktně trvat na řádném posouzení každé žádosti tak, aby do práv třetích osob nebylo zasaženo. Ochranu práv třetích osob zakotvuje stavební zákon v § 96 odst. 5, ve kterém je stanovena povinnost stavebního úřadu namísto vydání územního souhlasu rozhodnout usnesením o provedení územního řízení, dojde-li k závěru, že „*mohou být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas.*“
65. Nejvyšší správní soud vymezil v rozsudku ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 67/2008 - 111, neurčitý právní pojem „přímé dotčení“ následovně: „*Přímým dotčením lze nepochybně rozumět*

především dotčení stíněním, hlukem, prachem, pachem, zápachem, kouřem, vibracemi, světlem apod., tj. různé imise (§ 127 odst. 1 obč. zák.). Imisemi se obecně rozumí výkon vlastnického práva, kterým se zasahuje do cizího vlastnického nebo jiného práva nad míru přiměřenou poměrům (viz shora citované ustanovení obč. zák. podle kterého: „Vlastník věci se musí zdržet všeho, čím by nad míru přiměřenou obtěžoval jiného nebo čím by vážně obrožoval výkon jeho práv. Nesmí [...] nad míru přiměřenou poměrům obtěžovat sousedy hlukem, prachem, popílkem, kouřem, plyny, parami, pachy, ... stíněním a vibracemi ...“). Přímým dotčením sousedních nemovitostí může být např. jejich dotčení zvýšenou intenzitou dopravy v místě stavby vzhledem k jejímu účelu.“ Po rekodifikaci soukromého práva jsou imise upraveny v § 1013 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), jejich povaha se však nezměnila. Potřebnost zohlednění nepřiměřenosti imisí dle § 1013 občanského zákoníku i ve stavebním řízení zdůrazňuje rovněž novější judikatura Nejvyššího správního soudu. Konkrétně v rozsudku ze dne 18. 6. 2021, č. j. 5 As 145/2020 - 36, NSS zdůraznil k námitce podle § 1013 občanského zákoníku, že „ačkoliv se jedná o námitku soukromoprávního charakteru, je relevantní i ve správním řízení. Správní orgán se tak nemůže spokojit s tím, že imise nepřekračují hygienické limity (...).“

66. Jak uvedl rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 1. 2015, č. j. 6 As 189/2014-38, „[j]estliže je z podkladů zřejmé, že záměr ovlivní své okolí zvýšením hladiny hluku a toto zvýšení není jen marginální, pak lze těžko dospět k závěru, že se poměry v území podstatně nemění. Takový záměr proto není možné umístit pomocí zjednodušeného procesu (územního souhlasu), ale je nutné ohledně něj vést řádné územní řízení.“
67. Ve smyslu § 96 odst. 5 stavebního zákona nemůže být územní souhlas vydán, nesplňuje-li žádost nebo záměr podmínky pro jeho vydání, nebo mohou-li být přímo dotčena práva dalších osob kromě osob uvedených v odstavci 3 písm. d), ledaže by s tím tyto osoby vyslovily souhlas. Jednou z podmínek vydání územního souhlasu je tedy skutečnost, že stavební úřad neshledá přímé dotčení práv dalších osob, přičemž rozhodující je pouhá možnost přímého dotčení. Z § 96 odst. 4 stavebního zákona pak vyplývá, že územní souhlas není výsledkem správního řízení, ale je vydáván na základě jiného postupu dle stavebního zákona. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 2 As 86/2010 - 76, územní souhlas není rozhodnutím, ale jiným úkonem dle části čtvrté správního řádu. Územní souhlas však musí být jakožto akt veřejné moci nahrazující rozhodnutí odůvodněn (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2018, č. j. 9 As 215/2018-33). Ostatně § 15a vyhlášky č. 503/2006 Sb. upravuje náležitosti územního souhlasu a stanoví, že musí obsahovat mimo jiné údaje o splnění podmínek pro jeho vydání.
68. V napadeném územním souhlasu však odůvodnění splnění podmínek pro jeho vydání zcela chybí. Územní souhlas obsahuje v odůvodnění kromě popisu záměru pouhý výčet ustanovení právních předpisů, dle kterých žalovaný postupoval, a dále obecné konstatování, že „záměr stavby se nachází v zastavěném území, jeho realizaci se poměry v území nemění“. Nelze z něj seznat, jakým způsobem žalovaný splnění podmínek vymezených v § 96 odst. 1 stavebního zákona posuzoval a na základě jaké úvahy či podkladů dospěl k závěru, že záměr poměry v území podstatně nezmění (tedy mj. nebude obtěžovat okolí negativními imisemi, např. hlukem, zápachem či prachem). Žalovaný se též nezabýval otázkou, zda umístěným záměrem stavby voliéry mohou být přímo dotčena práva osob, které k ní nedaly souhlas. Takové odůvodnění je však třeba považovat za zcela nedostačující, neboť i dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, sp. zn. 2 As 37/2006 lze o

nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů hovořit v situaci, kdy správní orgán své rozhodnutí neodůvodní vůbec nebo nedostatečně vzhledem k požadavkům zákona.

69. Soud připomíná, že přezkoumává správní rozhodnutí tak, jak bylo vydáno s tím, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nedostatek důvodů nelze zhojit ani ve vyjádření k žalobě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 – 71).
70. K námitce žalovaného, že jeho pracovníci nejsou v oboru ornitologie odborně vybaveni, soud přesto poznamenává, že plně postačí, pokud žalovaný při posouzení věci vyjde krom dalších podkladů z individuálních poměrů v místě, které by mu z předchozí úřední činnosti měly být známy, z údajů evidovaných k osobě stavebníka v živnostenském rejstříku a dále z veřejně dostupných zdrojů, zejm. webových stránek, kde sám stavebník popisuje svou podnikatelskou činnost včetně druhů a počtu chovaného exotického ptactva.
71. Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že napadený územní souhlas trpí takovými nedostatky, které neumožňují soudu seznat důvody přezkoumávaného rozhodnutí vzhledem k požadavkům zákona a splnění podmínek pro vydání územního souhlasu tak nelze věcně přezkoumat. Dle § 15a odst. 2 vyhlášky č. 503/2006 Sb. musí územní souhlas obsahovat údaje o splnění podmínek pro vydání územního souhlasu. Napadený územní souhlas však žádné posouzení možných dopadů na poměry v území neobsahuje, a nelze vyhodnotit, zda byly dány podmínky pro jeho vydání.
72. První žalobní námitku proto soud shledal důvodnou.
73. K vypořádání zbývajících žalobních námitek soud nepřistoupil, neboť to jejich povaha vzhledem ke zjištěné nepřezkoumatelnosti napadeného územního souhlasu neumožňuje. Ve vztahu ke *druhé žalobní námitce* nelze z napadeného územního souhlasu shledat, proč není stavba voliéry posuzována jako stavba sloužící k podnikání stavebníka, když je žalovanému z vlastní úřední činnosti zjevně známo, že stavebník podniká v oblasti chovu zvířat (papoušků) a jejich výcviku, v místě umísťovaného záměru provozuje zážitkový park a pro papoušky je stavba voliéry jistě určena. Ani *třetí žalobní námitku* nemohl soud přezkoumat, neboť její posouzení se bude odvíjet od nového vypořádání se žalovaným s povahou stavby (tedy zda jde o doplňkovou stavbu pro chovatelství) a rovněž s posouzením vlivu stavby voliéry na okolí [v situaci kdy by šlo o podmíněně přípustné využití „*platí, že nedojde ke snížení kvality prostředí pro každodenní rekreaci a pohody bydlení a jinému znehodnocení nebo ohrožení využitelnosti dotčených pozemků.*“ (oddíl 4, článek (1), odst. 1a) Přílohy č. 1 Územního plánu]]. Rovněž vyhodnocení a odůvodnění, zda dojde stavbou voliéry k podstatné změně poměrů v území (*čtvrtá žalobní námitka*) bude předmětem nového rozhodnutí žalovaného. Ani *pátou žalobní námitku* nemohl soud přezkoumat, protože žalovaný se limity zastavitelnosti ani problematikou vsakování vod ve smyslu § 38 PSP na pozemku stavebníka v napadeném územním souhlasu nezabýval. K tvrzení žalovaného, uvedenému ve vyjádření k žalobě, že vzhledem k velikosti voliéry, která je zastavěnou plochou menší než 16 m², nemůže k překročení ani ovlivnění limitů pro zastavitelnost či limitů pro vsakování dešťových vod dojít, považuje soud za potřebné poznamenat, že dodržení předmětných limitů musí být posouzeno s ohledem na širší okolí stavby. Ačkoliv lze souhlasit, že stavba voliéry, jejíž zastavěná plocha nepřesahuje 16 m², sama o sobě zásadnější vliv mít nebude, pokud by na pozemku stavebníka bylo více takových volier, popř. jiných zastavěných ploch, již by ve svém souhrnu k překročení limitů dojít mohlo a úvahy žalovaného proto nejsou v tomto ohledu správné.

74. Městský soud závěrem zdůrazňuje, že správní soudnictví je založeno na kasačním principu. Správní soud není v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s. soudem nalézacím, nýbrž přezkumným, kdy je povolán přezkoumat až výsledné správní rozhodnutí, což je výraz zákonného rozhraničení úkolů správních orgánů a správních soudů.

VI. Závěr a náklady řízení

75. S ohledem na shora uvedené soud napadený územní souhlas pro nepřezkoumatelnost podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
76. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. V řízení měl procesní úspěch žalobce, soud proto rozhodl, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci do rukou jeho zástupce na nákladech řízení částku 9 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Výše nákladů řízení o žalobě sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč [položka 18 bod 2 písm. a) sazebníku poplatků k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích] a z odměny za zastoupení advokátem v rozsahu dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby) po 3 100 Kč za úkon dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) na základě § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, včetně dvou režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů za podání repliky, neboť jejím obsahem bylo toliko zopakování již dříve uplatněné argumentace. Jelikož zástupce žalobce ani na výzvu soudu nedoložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, soud při rozhodování o nákladech řízení vycházel z toho, že plátcem této daně není.
77. Osoby zúčastněné na řízení mají podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jim soud uložil. V daném případě soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, a proto jim právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. dubna 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.

předsedkyně senátu